13/01/2022

Η αγάπη του Μητροπολίτη Καστορίας για την πόλη: «I love Kastoria»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

«I love Kastoria»

του Μητροπολίτου Καστορίας Καλλινίκου

Πρίν δύο μῆνες (13 Νοεμβρίου 2021) ἐνθρονίσθηκα στήν Καστοριά ὡς Μητροπολίτης της.

Αὐτό τό διάστημα, πολύ συχνά πολλοί, καί Καστοριανοί καί ἐκτός αὐτῆς, μέ ρωτοῦν πῶς μοῦ φαίνεται ἡ Καστοριά καί γενικά ἡ Ἱερά Μητρόπολη Καστορίας.

Ἄλλοτε ἀπαντῶ μέ περισσότερα ἤ λιγότερα λόγια καί ἄλλοτε ἀπαντῶ δείχνοντάς τους μιά φωτογραφία πού ἔχω στό κινητό μου. Στήν φωτογραφία αὐτή φαίνεται ἡ Καστοριά καί ἡ λίμνη της, ἀπό κάτω σάν λεζάντα ἡ ἐπιγραφή πού ἔχει ἀναρτήσει ὁ Δῆμος Καστοριᾶς στά ἀγγλικά «I love Kastoria» καί δίπλα ἐγώ, ὡσάν ἡ φράση αὐτή νά ἐξέρχεται ἀπό τό στόμα μου.

Στήν Καστοριά μέ ἔφερε ὁ Θεός διά τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι ἀπό τίς ὀμορφότερες, γιά τά κριτήριά μου, πόλεις, ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλά ἄν εἶναι ἡ ὀμορφότερη πόλη τῆς Ἑλλάδος, σίγουρα εἶναι καί ἡ ὀμορφότερη πόλη τοῦ κόσμου!

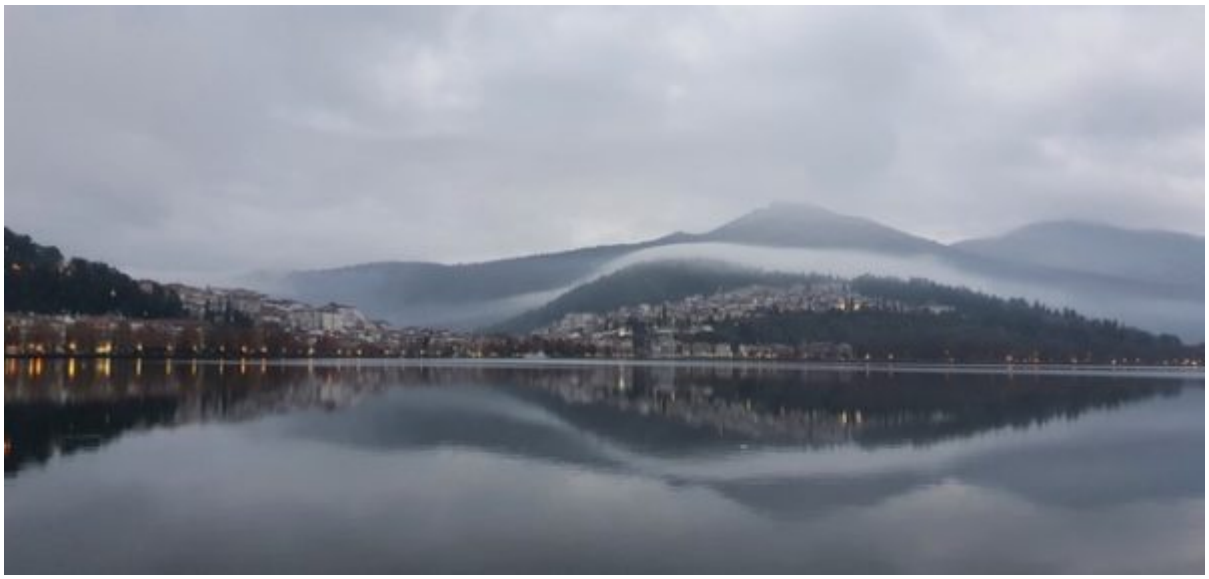

Ἀγαπῶ τό μυστηριῶδες τοπίο της καί ὅ,τι ὑπάρχει σέ αὐτή: ἱστορία, γειτονιές, Ναούς, ναΰδρια, κτίρια, φύση, ἤχους, σιωπή... Τούς ἀνθρώπους της, γέρους, νέους, παιδιά -κυρίως αὐτά-, ἄρχοντες, δημόσιους λειτουργούς, γηγενεῖς, πάροικους, γουναράδες, καταστηματάρχες, τεχνίτες, ἐργαζόμενους, ἀνέργους... Τούς Κληρικούς καί λαϊκούς, Ἱερεῖς, ψάλτες, ἐθελοντές, νέους, κυρίες, συνεργάτες μου στόν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστοριᾶς, πού θυσιάζονται καθημερινά.

Πολλές φορές αἰσθάνομαι ἐνθουσιασμό, στίς Λειτουργίες, στίς Ἀκολουθίες, στίς συναντήσεις, στίς ἐργασίες μου.

Χθές, γιά παράδειγμα, Τετάρτη, τό πρωί, εἶχα διάφορες συναντήσεις μέ πολίτες στό Ἐπισκοπεῖο.

Ἔπειτα εἶχα μιά τυπική, κατά τά ἄλλα, συνάντηση ἐργασίας σέ Δημόσια Ὑπηρεσία τῆς Καστοριᾶς, γιά κάποια ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μέ τήν κ. Ἀντιπεριφερειάρχη καί τούς συνεργάτες της. Παρά τό καθημερινό τῆς ὑποθέσεως καί τήν συζήτηση γιά τά τεχνικά θέματα, ἐγώ εἶχα μέσα μου ἕναν ἐνθουσιασμό.

Πέρασα μετά ἀπό τήν λαϊκή ἀγορά (τό παζάρι) γιά νά ἐπισκεφθῶ τούς πωλητές καί τόν κόσμο καί νά τούς χαιρετήσω ἕναν ἕναν καί νά τούς μοιράσω εἰκονίτσες (ἀλλά δυστυχῶς λόγῳ τοῦ πολύ κρύου εἶχαν ἤδη τελειώσει καί εἶχαν μαζέψει τούς πάγκους τους), καί μετά πῆγα νά δῶ ἕνα κτίριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρός ἀποπεράτωση.

Γύρισα στό Ἐπισκοπεῖο, καί εἶχα μιά μακρά καί ἐποικοδομητική συνάντηση μέ τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Γηροκομείου. Τούς εὐχαρίστησα ὅλους μέσα ἀπό τήν καρδιά μου.

Ἔπειτα ἀντιμετώπισα διάφορα θέματα, ὄχι ἀπαραίτητα εὐχάριστα ὡς πρός τήν θεματολογία τους, ἀλλά καί αὐτά μέ μιά ἔμπνευση γιά ἐπίλυσή τους.

Τό ἀπόγευμα εἶχα ἄλλες συναντήσεις καί συμβούλια.

Τό βράδυ μέ ἐπισκέφθηκε μιά πονεμένη καί εὐλογημένη οἰκογένεια, γιαγιά, κόρη καί τά τέσσερα ἐγγόνια, δύο ἀπό τά ὁποῖα εἶχα γνωρίσει σέ ἐκδηλώσεις τῆς

Ἐκκλησίας καί τοῦ Δήμου Καστοριᾶς καί τοῦ Δήμου Ἄργους Ὀρεστικοῦ. Εἶχε προηγηθεῖ δική μου ἐπίσκεψη στό πτωχικό σπιτάκι τους. Συζήτησα πολλή ὥρα μαζί τους, ἄκουσα τίς σκέψεις τους, τήν ἱστορία τους, τά ἀγνά αἰσθήματά τους, καί εὐχαρίστησα τόν Θεό πού μοῦ δίνει τήν μεγάλη εὐλογία Του νά συναναστρέφομαι καί νά μοῦ ἀνοίγουν τήν καρδιά τους τά παιδιά Του! Τούς ἔδωσα ὅ,τι βρῆκα καί δέν βρῆκα στό γραφεῖο γιά νά τά εὐχαριστήσω.

Τέλος, ἔκανα μιά ἀνακεφαλαίωση μέ τούς καλούς συνεργάτες μου καί ἀποσύρθηκα μέ αἰσθήματα εὐχαριστίας πρός τόν Θεό, καί τά ὁποῖα μιά ἐσωτερική παρόρμηση μέ ἔκανε νά τά καταγράψω, περασμένα μεσάνυχτα.

Ἀγαπῶ τήν Καστοριά ἄν ὄχι περισσότερο, τοὐλάχιστον ὅσο τήν ἀγαποῦν καί οἱ πολίτες της καί οἱ ἄρχοντές της πού τήν πονοῦν καί ἀγωνιοῦν γι᾽ αὐτήν.

Θέλω νά ἔχει ζωή. Νά ἔχουν ζωή οἱ Ἐκκλησιές της, τά Ἐκκλησάκια της, οἱ πλατεῖες της, τά καταστήματά της, οἱ δρόμοι της, τά κτίριά της -τά παλαιά ἀρχοντικά μακεδονικά, ἀλλά καί τά σύγχρονα πτωχικά τῶν μεροκαματιάρηδων, πλήν καί αὐτῶν ἀρχόντων, ἀνθρώπων.

Μέ πλησίασαν πολλοί εὐκατάστατοι ἄνθρωποι καί μοῦ εἶπαν ὅτι εἶναι στήν διάθεσή μου νά βοηθήσουν τήν Ἐκκλησία μας, τήν Μητρόπολή μας. Ἄνθρωποι πού πάντα βοηθοῦσαν καί βοηθοῦν ὅσο μποροῦν, καί μάλιστα μέσῳ τοῦ π. Ἐλευθερίου, ὁ ὁποῖος σήκωνε καί σηκώνει τό μεγαλύτερο βάρος τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως.

Θά ἤθελα νά τούς ζητῶ ἄν ἔχουν δουλειά γιά τόν Δ., τόν Γ., τήν Χ., ... καί θά εὐχόμουν νά μποροῦν νά ἀνταποκρίνονται. Γιατί σκέπτομαι ὅτι οἱ μεγαλύτεροι κοινωνικοί εὐεργέτες εἶναι ὅσοι δίνουν μέ σεβασμό ἐργασία στούς ἀνθρώπους, τήν περίοδο αὐτή τῆς ἀνεργίας.

Ἄν μέ πλησιάσουν ἀκόμη πιό εὐκατάστατοι θά τούς ζητήσω νά βοηθήσουν στό ὅραμά μου νά ἀποκτήσουν ζωή ἐκεῖνος καί ἐκεῖνος ὁ τόπος τῆς Καστοριᾶς...

Ἀλλά περισσότερο σκέφτομαι ὅτι ἄν μέ πλησιάσει ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ, νά τοῦ ζητήσω νά πάει στόν οὐράνιο Πατέρα τήν προσευχή ἐκείνου τοῦ οἰκογενειάρχη καί ἐκείνου τοῦ μαθητῆ καί ἐκείνης τῆς μητέρας καί ἐκείνου τοῦ φοιτητῆ καί ἐκείνου τοῦ παιδιοῦ καί ἐκείνων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καί ἐκείνων τῶν κοινωνικῶν ἐργατῶν καί ...

Ἀλλά ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος καί εἶναι μαζί μας, καί δέν εἶναι ὅτι Αὐτός δέν ἀκούει τίς προσευχές μας, ἀλλά μᾶλλον ἐμεῖς δέν ἀκοῦμε Αὐτόν, τήν φωνή τῆς ἀγάπης, τῆς ταπείνωσης, τῆς λογικῆς, τῆς ἀλήθειας...

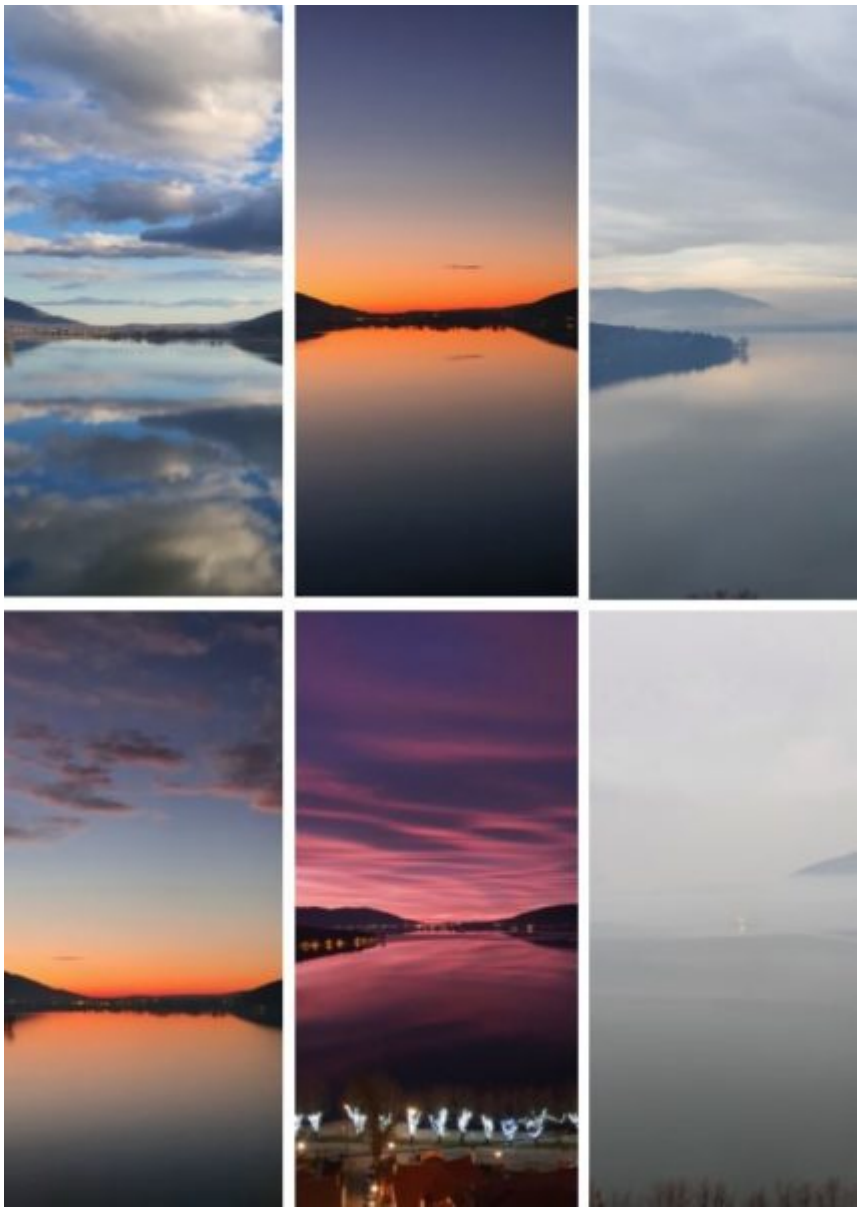

Ἀγαπῶ τήν Παναγιά τήν Πορφύρα, τήν Κουμπελίδικη, τήν Μαυριώτισσα τήν παραλίμνια... Τό Ντολτσό μέ τά παραδοσιακά Ἐκκλησάκια του καί τό ἱστορικό του κέντρο, τόν Ἅγιο Γεώργιο, τό Ἀπόζαρι μέ τό πολύ του κρύο, τό Νταϋλάκι μέ τούς Ἁγίους Πάντες, τήν Καλλιθέα μέ τόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, τήν Χλόη μέ τόν Ἅγιο Νικάνορα...

Τήν λίμνη της τήν ἔχω φωτογραφίσει πολλές φορές, μέ τό κινητό μου, γιατί μέ γοητεύει ἡ ἠρεμία της, τά χρώματά της, οἱ ἐρωδιοί, οἱ ἀργυροπελεκάνοι, οἱ ἀπαιτητικές χῆνες της, τά μαυροπαπάκια της μέ τά μακροβούτια τους, τά καλαμάκια της, ἡ «Ὀλυμπία» μέ τούς τουρίστες της, τά κανό μέ τούς ἱκανότατους κωπηλάτες τους ἀπό τούς Ναυτικούς Ὁμίλους Καστοριᾶς καί Μαυροχωρίου, οἱ ρυτίδες καί οἱ κυματισμοί της, οἱ ἦχοι της ...

Ἡ Ἀρχόντισσα Καστοριά, μέ τά Ἀρχοντόπουλα καί τίς Ἀρχοντοποῦλες της: Τό ἱστορικό Ἄργος Ὀρεστικό, τό ὀρεινό Νεστόριο, τήν ἁγιοτόκο Κορησό, τήν Ἀρχοντοπούλα Κλεισούρα μέ τό Μοναστήρι της, τό παραδοσιακό Λέχοβο, τήν Βασιλειάδα, τά παραλίμνια χωριά, τήν ἀκριτική καί χιονισμένη Διποταμιά, τά χωριά τοῦ Ἀργείτικου Κάμπου, τά Μοναστηράκια τῆς Μητροπόλεως, καί ὅσα χωριά καί τόπους δέν ἔχω ἀκόμη ἐπισκεφθεῖ καί ἀνυπομονῶ νά τό κάνω τό γρηγορότερο δυνατόν.

Πάντοτε, ἰδιαιτέρως αὐτόν τόν καιρό τῆς ἐν Καστορίᾳ διακονίας μου, ἔρχεται συνέχεια στό στόμα μου ὁ ἐνθουσιαστικός, θεόπνευστος καί πάντως ἐφαρμόσιμος λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε!»

Αὐτό ἐπιθυμῶ νά κάνω καί αὐτό θέλω νά κάνουν ὅλοι οἱ εὐλογημένοι κάτοικοι καί πάροικοι τῆς σεμνῆς Καστοριᾶς. Νά εὐχαριστοῦμε καί νά προσευχόμαστε γιά νά χαιρόμαστε τήν δημιουργία.

Ἄς εἶστε βοηθοί σέ αὐτό οἱ πολλοί της Ἅγιοι, πού τήν εὐλογεῖτε καί τήν προστατεύετε!

Δείτε τις φωτογραφίες: